

Så kan man jo spørge: Hvad er den sunde fornuft? Vi synes, at det mest sunde, når vi nu taler om sundhedssektoren, ville være, at man var forpligtet, og at man gjorde noget for borgerne, så man havde det optimale system for at kunne give en ordentlig service i den offentlige sundhedssektor. Det har man altså ikke kunnet, og det er et problem. Derfor vil jeg godt sige, at vi stadig arbejder hen imod, at det offentlige kan tilbyde noget fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Nu vi er ved ideologi, vil jeg gerne sige, at i Det Konservative Folkeparti har vi ikke nogen ideologi. Vi arbejder efter forholdene og ser, hvordan tingene stiller sig. Så indtager vi holdning derefter, og sådan er vores holdning til dette forslag også kommet til veje.

Jeg vil gerne sige, at nu er det sådan, at vi har fået privathospitaler; de reklamerer for sig selv, og de reklamer, vi har set, kan ikke støde os i Det Konservative Folkeparti. Hvis der i reklamerne stod, at man kunne blive 20 år yngre, at man kunne blive ung og smuk, og at man simpelt hen helt urealistisk kunne kureres for ting, ville jeg da være imod det, for det er jo løgn, og den slags skal vi ikke have i reklamer.

Men der er det jo, at markedsføringsloven netop går ind og regulerer, for det er forbudt at sige den slags ting. Derfor mener jeg godt, at markedsføringsloven kan udfylde det hul, som hr. Jørn Jespersen mener der er i loven; jeg mener, at det bliver reguleret ad den vej.

Det samme gælder reklamer for lægemidler, hvor man taler om, at der skal reklameres i TV 2. Det er igen, fordi man er nervøs for, at man kommer ud i den problemstilling, at de begynder at love guld og grønne skove i reklamerne. Det skal vi ikke ud i. Jeg vil sige, at dér går min etiske grænse, for man kan godt forestille sig, at medicinalfirmaerne vil sige: Spis de her piller hver dag, så får De aldrig ondt i hovedet! Den slags kan jeg ikke acceptere. Men en nøgtern reklame som den, vi har set fra privathospitalernes side, synes jeg er helt o.k.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Jørn Jespersen, at hvis jeg får et dårligt knæ og derfor ikke kan malke mine køer, så vælger jeg altså operationen frem for turen sydpå, og det er der altså ikke noget uetisk i for mig; tværtimod er der for mig livskvalitet i at have den mulighed.

Jeg har ikke noget imod politiske markeringer, men jeg synes, at i den sag her ville det være på sin plads at komme med den politiske markering, når udvalget barsler med sit arbejde til januar, frem for at diskutere den nu.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jamen hr. Jens Vibjerg skal selvfølgelig have ordnet sit knæ, hvis det går i stykker, og derfor skal man sørge for, at der findes et ordentligt offentligt tilbud, sådan at hr. Jens Vibjerg kan få ordnet det; det er da klart.

Men hvad angår dette med markedet og reklamen, er det rigtigt, at selvfølgelig har man brug for nogen viden om varerne, men det er jo ikke det, der sker med reklamerne i dag. Det, man har brug for, er regulær forbrugeroplysning, som formidles af nogle uvildige folk, der kan se på produkterne og lave en udsendelse om, at dette produkt har de kvaliteter og dette produkt har de kvaliteter. Det kan man forestille sig, når det drejer sig om sæbe, og det kan man forestille sig i forbindelse med andre ting, men det er ikke det, der foregår i dag. Reklamer i dag går simpelt hen bare ud på at få folk til at bruge noget mere ud fra mere eller mindre vidtløftige argumenter. Det er også det, der vil ske, hvis man laver reklamer på sundhedsområdet.

Man kan stille spørgsmålet – måske kan de borgerlige, måske kan Fremskridtspartiet svare på det: Hvad er egentlig markedsprisen på et nyt hjerte, hvis man står og mangler et? Altså, hvad er prisen egentlig sådan helt præcist? Kan man bare sådan skyde på noget mellem en million eller fem, hvis en person står og mangler et hjerte og det bliver tilbudt fra et eller andet privat hospital, som siger: Vi kan klare det dér? Hvad er prisen sådan cirka, hvis det f.eks. er hr. Jan Køpke Christensen, der står og mangler det?

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Nu er jeg gudskelov forskånet med hensyn til det med et nyt hjerte; jeg har endda et godt hjerte, kan jeg fortælle hr. Bruno Jerup.

Det, jeg godt vil sige, er, at det jo er godt nok det her med, at det skal være uvildige personer, der afgør, om en behandling er den rigtige. Jeg kan tage bare ét eksempel. Jeg har i de sidste 4-5 år arbejdet på at få EDTA-behandlingen gjort tilskudsberettiget. Danmark er snart det eneste land, der ikke accepterer denne behandling. Mange mennesker, der står på venteliste til